

COLUMN 11 september 2021 – Zwakke kanten Den Haag Zuidwest

“Er is veel reden voor doemscenario’s en voor pessimisme, maar optimisme en verbeeldingskracht vormen een veel sterkere motor voor verandering”

Dit is een citaat uit een boekje, dat Floris Alkemade, tot voor kort rijksbouwmeester, schreef met als titel ‘De toekomst van Nederland’ en dat de inspirerende ondertitel heeft: ‘De kunst van richting te veranderen.’

Een citaat dat zomaar kan slaan op de situatie hier in Den Haag Zuidwest. Den Haag Zuidwest gaat een veranderende toekomst tegemoet en de weg daar naar toe is bepaald niet met rozenblaadjes geplaveid.

Den Haag Zuidwest is als grote uitbreidingswijk voor de oorlog door de beroemde stedenbouwkundige Dudok bedacht, maar na de oorlog gebouwd. Het was de tijd van de wederopbouw, de tijd van optimisme en van solidariteit. Men dacht zo vlak na de oorlog dat de grote stad veel te chaotisch en onoverzichtelijk voor zou zijn voor individuen. Je kan je nu eenmaal niet verbonden voelen met honderdduizenden mensen.

Dus werd er gedacht; als je nu eens de stad gaat verdelen in wijken met een eigen karakter, in overzichtelijke buurtjes, met eigen voorzieningen. Dat was nieuw toen. In Den Haag Zuidwest is de wijkgedachte uitgevonden.

Wijken met veel groen en gemeenschappelijke voorzieningen om de onderlinge verbondenheid te stimuleren.

Een stadsdeel met enorm potentie, maar die deze maar niet weet te verzilveren. Den Haag Zuidwest wat een toonbeeld moest worden van solidariteit, maar in plaats daarvan een toonbeeld werd van segregatie. Een van de belangrijkste redenen voor alle problemen hier, volgens mij.

Toen ik mijn column van vandaag ging voorbereiden kwam ik mijn column over Den Haag Zuidwest van 2,5 jaar geleden tegen En ik schrok; want die kan ik zo weer voorlezen. Alsof er in 2,5 jaar niet veranderd is.

In de afgelopen jaren en ook nu nog zijn er vele debatten gevoerd over de sloopplannen, over de nieuwe plannen, over het geld van de regiodeal, over de werkeloosheid, over de bewonersparticipatie, die maar niet wil lukken.

Zoals deze week opnieuw in de gemeenteraad is geconstateerd.

Het lijkt of iedereen al jaren in zijn eigen bastion verschanst is.

De bewoners voelen zich niet gehoord en miskend; de bouwers en ontwikkelaars beroepen zich op plannen, die hun zekerheid en geld moeten bieden. Angst en Wantrouwen, pessimisme en doemdenken vieren hoogtij. En die zorgen niet voor inspirerende toekomstplannen.

Dus wordt het tijd om het over een andere boeg te gooien. Laten we ruimte geven aan optimisme en verbeeldingskracht. Miljoenen in de wijk pompen helpt niet als er niet iets fundamenteels verandert. Laten we de miljoenen gebruiken om radicaal van richting te veranderen! Schakel kunstenaars in en gebruik hun verbeeldingskracht.

Laat ze samen met criminelen een plan te bedenken om meer banen te scheppen. Immers; ik lees in het persbericht, dat het zo makkelijk is om afspraken met criminelen te maken. Betaal ze daar goed voor, zodat mensen liever mee helpen de wijk op te bouwen dan de wijk af te breken. Stel een team samen van senioren, middelbare scholieren en daklozen en laat ze hun ideale woonwijk ontwerpen! Laat jonge gezinnen een systeem voor de klimaatbeheersing bedenken. (want ook dat wordt een niet te onderschatten probleem) Het gaat om hun toekomst!

Het zijn zomaar wat gedachtenspingsels van mij, maar waar het om gaat; Laat iedereen samen meedoen! In onconventionele combinaties. Ook een mooie kans om de segregatie te laten verdwijnen. Vraag om dromen! Besteed de miljoenen om het onmogelijke mogelijk te maken.

Durf van richting te veranderen!

Geef optimisme en verbeeldingskracht een kans om Den Haag Zuidwest een nieuwe, een duurzame, toekomst te geven waar verbondenheid en solidariteit weer boven aan staan.